

"הקופה לא סיפקה ליווי לביה"ח, חולת האסתמה מתה בתאונה"

**במרכזה של תביעת פיצויים עומדת השאלה כיצד מצאה מ' (66) את מותה ●
לאחר קוצר נשימה ממושך היא הופנתה לרופא של הכללית, ששלח אותה לאשפוז
ללא אמבולנס, למרות מצבה החמור ● בדרך היא עברה תאונת דרכים – ומתה**

נצחיה יעקב

תאונת דרכים מצערת או רשלנות רפואית? זו השאלה העומדת במרכזו של תביעה יוצאת דופן שהגיעה לפתחו של בית משפט השלום. מ', בת 66 במותה, היתה חולת אסתמה בעלת התקפים שהצריכו אשפוזים. ביום התאונה, נטען בתביעה, איבחן רופא של קופת חולים כללית כי היא סובלת מהתקף אסתמה חמור, אך שלח אותה בכוחות עצמה לבית החולים. בדרך היא עברה תאונה – ומתה.

תביעת הפיצויים, בסך 2.5 מיליון שקלים, הוגשה בגין רשלנות רפואית נגד כללית על ידי עורכי הדין דוד פייל וגלית מושקה-פרדל. בכתב התביעה מתוארת שרשרת האירועים שקדמה למותה של מ', אם לשניים וסבתא לשישה. ביום התאונה הגיעה מ' למרפאה בקיבוץ שבו התגוררה והתלוננה על קושי בשינה בלילה עקב קוצר נשימה. היא נבדקה על ידי אחות, שציינה ברשור

מה הרפואית כי היא זקוקה לתמיכה נשימתית. במרפאה בקיבוץ לא נכח רופא ולכן היא הופנתה לרופא אחר במרפאה במושב הסמוך – ללא כל סיוע נשימתי. לפי כתב התביעה, לנוכח מצבה הרפואי החמור, היפנה הרופא את מ' לאשפוז דחוף בביה"ח, אולם ללא השגחה רפואית, כשהיא נוסעת לבדה ברכבה הפרטי לביה"ח וללא פינוי באמצעות אמבולנס. לרוע המזל, בדרך פיתחה מ' מצוקה נשימתית חריפה ביותר

שגרמה לירידה במצב הכרתה ול"דום לב – שהוביל לתאונת דרכים. ד"ר אליהו כץ מ"פורום רופאים", מומחה לרפואה פנימית, קבע בחוות דעתו מטעם התביעה כי "מדובר במקרה מצער אשר התנהלותו נוגדת כל פרקטיקה רפואית מקובלת". מהתיעוד הרפואי שעמד בפניו הצביע ד"ר כץ על מספר ליקויים לכאורה בטיפול הראשוני במ' על ידי האחות במרפאת הקיבוץ. האחות ביצעה אומדן סטטוס נשימתי אך לא בשלמותו, ולא סיפקה טיפול משלים בחמצן ובאינהלציה – בניגוד חמור

לכללי הפרקטיקה הנוהגת. האחות קבעה את דרגת חומרת ההתקף 3 מתוך 4, כלומר קוצר נשימה במנוחה המצריך תמיכה נשימתית, מה שמעיד על התקף אסתמה חמור ביותר. עוד עולה כי האחות מ"לאה את הסעיפים 'קוצר נשימה' ו'צבע עור' בלבד, בניגוד לפרקטיקה הנוהגת, וכן כי האחות לא ניהלה את הרשומה הרפואית כראוי כשלא עידכנה אותה כנדרש כשם' טופלה או מייד לאחר מכן, אלא רק בדיעבד. בחוות דעתו הבהיר ד"ר כץ כי על פי הנחיות משרד הבריאות, לאחות המטפלת היתה סמכות להעניק למ' אינהלציה – כך שהפנייתה לרופא ללא טיפול ראשוני היא מחדל כשלעצמו. כמו כן, דבר לא נרשם לגבי מצבה של מ' גם בעדכון הרופא במרפאת היישוב.

בכתב התביעה הועלתה התביעה מדוע לנוכח קשיי הנשימה הממושכים, סימני קוצר הנשימה והיות מ' חולה המוכרת למרפאה ולצוות, לא בוצעה בה בדיקת סטורציה והיא לא טופלה בחמצן, אף

שצוין בפירוש ברשומה הרפואית שהיא "זקוקה לתמיכה נשימתית" ואף מולאו המדדים במלואם, וכן כיצד ייתכן שהיא נש"לחה לבית החולים ללא כל השגחה רפואית וללא אמבולנס. לפי קביעתו של ד"ר כץ, במהלך נסיעתה לבית החולים מ' פיתחה ככל הנראה מצוקה נשימתית חריפה יותר, אשר יכולה היתה לגרום לירידה במצב ההכרה ואף לדום הלב שהוביל בהמשך לתאונת דרכים. בדו"ח מד"א מיום התאונה נרשם עליה: "כבת 60, רקע רפואי לא זמין, ככל הנראה תאונה קלה בעקבות איבוד הכרה". מאוחר יותר באותו היום היא נפטרה.

עו"ד דוד פייל

הכללית: אין קשר בין הביקור במרפאה לתאונה

בתגובה נמסר משירותי בריאות כללית כי "המנוחה לא סבלה מהתקף אסתמה חריף בעת ביקורה במרפאה ואין קשר בין הביקור במרפאה והמלצות הרופא לבין התאונה המצערת".

כללית